

det være særlig skikket til at fremkalde Betæneligheder. Jeg kan for mit Vedkommende ikke nægte, at dette Andragende hos mig, som jo fra første Færd ikke har haft Grund til at nære disse Betæneligheder, har vakt nogen OVERRASKELSE. Det forekommer mig at være i højeste Grad ejendommeligt. Det begynder med nogle Betragtninger om, at Forholdene paa de to Fabrikker ere med Hensyn til Virksomheden ved Sammenpresningen af Luftarter overordentlig fortræffelige, saa at der ikke kan være noget at udsætte derpaa, og af den Grund vilde der ikke behøves nogen Lovbestemmelse eller noget Tilsyn. Men dog indrømme Andragerne, at det er naturligt og nødvendigt, at man har Bestemmelser for Beholdernes Vedkommende for at sikre Befolkningen mod, at betydelige Ulykker skulle ske. Deres egne Fabrikker ere imidlertid, som sagt, saa gode, som de kunne være; Beholderne prøves under et ganske overordentligt Tryk, saa at der ikke kan være Fare ved dette. Andragerne føje saa til, at da alt er saa godt hos dem, vil Tilsynet ikke volde dem nogen Gene, men derimod vil det foraarsage Køleanlægene i Mejerier, Bryggerier og Slagterier megen Gene og blive i høj Grad byrdefuldt for dem. Det, der ikke har nogen Interesse for dem, gøre de opmærksomme paa vil blive i høj Grad byrdefuldt for disse Institutioner, men de oplyse slet ikke, hvori det byrdefulde skal ligge, og det er af gode Grunde, thi det kunne de nemlig ikke gøre. Om Tilsynet vil blive byrdefuldt eller ikke, vil bero paa, hvad Anordningen vil komme til at indeholde. Jeg kan ikke nægte, at et saa mærkeligt Andragende som dette — hvori man siger: det hele har egentlig ikke nogen Interesse for os, det vil ikke medføre nogen videre Gene for os, men for andre vil det blive meget byrdefuldt — kan ganske rimeligt vække den Forestilling, at disse to Fabrikker dog helst have ønsket selv at blive fri for dette Tilsyn, men de have set, hvor vanskeligt det vilde være for dem at begrunde deres Ønske derom, og de have da troet, at de maaske lettere kunde faa dette Ønske opfyldt, naar de fik Repræsentanterne for Landbruget i Rigsdagen til at frygte for den Skade, som Tilsynet kunde være for Mejerierne, og derved fik dem til at gaa i Ilden for deres Ønske; saa vilde de to omtalte Fabrikker jo ganske vist ogsaa selv slippe for Tilsynet. Jeg siger ikke, at det forholder sig saaledes, men i alt Fald frembyder denne Tanke sig ganske naturligt; thi det kan jo ikke nægtes, at

det er i høj Grad exceptionelt, at man søger nærmere at begrunde, at Tilsynet for vedkommende selv er ligegyldigt, medens man aldeles ikke indlader sig paa at begrunde den Dom; man udtaler om, hvorledes Forholdet vil stille sig for andre.

Naar man læser Bemærkningerne til Lovforslaget, vil man se, at den, som har givet Stødet til, at Lovforslaget er kommet frem, er Chefen for 1ste Fabrikinspektorat, Dr. Topsøe, og derfor er det ganske naturligt, at jeg, da jeg fik dette uklare Andragende, ogsaa henvendte mig til ham og anmodede ham om at udtale sig om det. Dr. Topsøes Erklæring er først bleven omdelt i Gaar, da der ikke var Møde her i Salen, saa det er muligt, at ærede Medlemmer ikke have faaet Lejlighed til at sætte sig nærmere ind i den, men det forekommer mig, at Erklæringen er tydelig og klar og velskikket til at fjerne de Ængstelser, som de to Fabrikker have givet Udtryk i deres Andragende. — Inden jeg gaar over til det egentlige Hovedpunkt vil jeg bemærke med Hensyn til Tilsynet med selve Fabrikkerne og med deres Tilyrkning og Fyldning af Beholdere, at det jo følger af sig selv, at selv om det maatte være rigtigt — hvad jeg ikke betvivler — at alting er saa overmaade fortræffeligt paa disse Fabrikker, og at der ikke er nogen som helst Grund til at give en Lov for at føre Tilsyn med dem — saa have disse to Fabrikker dog derfor ikke noget som helst Krav paa at være ukontrollerede og paa uden Kontrol at kunne udøve deres Virksomhed paa et Omraade, hvor der ved Uforsigtighed kan opstaa stor Fare for Menneskeliv, saa meget mere som vi ikke lovgive for enkelte Fabrikker, men for Fabrikkerne i det hele, og der kan jo — om det skal være den Dag i Dag — komme andre Fabrikker.

Hvad nu angaar Hensynet til Kølemaskinerne, som bruges i Mejerier og andre Steder, vil jeg henvise til Dr. Topsøes Udtalelser. Den ærede sidste Taler henviste til mine Bemærkninger ved 1ste Behandling og sagde, at han ikke havde følt sig beroliget derved, fordi jeg maatte udtale mig noget ubestemt. Ja, det er ganske naturligt, fordi jeg, naar der skal udfærdiges en Anordning, maa henvende mig til mine sagkyndige om Bistand, og Indholdet af Anordningen beror da paa, hvad der maa vise sig at være nødvendigt, efter at Sagen er undersøgt fra et sagkyndigt Standpunkt. Den sagkyndige Bistand vil jeg jo faa hos Dr. Topsøe og jeg vil derfor henvise til, hvad Dr. Topsøe udtaler om de